

Cel 2: Wyeliminować głód, osiągnąć bezpieczeństwo żywnościowe i lepsze odżywianie oraz promować zrównoważone rolnictwo

Przy właściwym postępowaniu, rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo mogą stanowić źródło pożywej żywności dla wszystkich i przynosić godny dochód. Jednocześnie mogą przyczynić się do rozwoju obszarów wiejskich i ochrony środowiska.

Obecnie gleba, woda pitna, oceany, lasy oraz różnorodność biologiczna ulegają szybkiej degradacji. Zmiany klimatyczne wywierają jeszcze większy wpływ na środowisko, od którego zależy nasze życie. Zwiększają one ryzyko występowania katastrof naturalnych, takich jak susze czy powodzie. Wielu mężczyzn i kobiet zamieszkujących obszary wiejskie nie jest już w stanie dłużej utrzymać się z pracy w rolnictwie i jest zmuszona migrować do miast w poszukiwaniu lepszego życia.

Jeśli dzisiaj potrzebujemy wyżywić 795 mln głodujących, a do 2050 roku ich liczba wzrośnie do 2 mld, to potrzebna jest głęboka zmiana globalnego systemu rolniczego i żywnościowego.

Sektor rolnictwa i żywności jest kluczowym dla zwalczania głodu i ubóstwa, ponieważ oferuje rozwiązania korzystne dla rozwoju.

Zadania:

- Do 2030 roku wyeliminować głód i zapewnić wszystkim ludziom, w szczególności ubogim i narażonym na zagrożenia, w tym niemowlakom, dostęp do bezpiecznej, pożywej żywności w wystarczającej ilości przez cały rok.
- Do 2030 roku wyeliminować wszystkie formy niedożywienia. Do 2025 roku zrealizować uzgodnione na szczeblu międzynarodowym zadania dotyczące zaburzeń rozwoju fizycznego wśród dzieci poniżej piątego roku życia. Zapewnić pożywną żywność dla dorastających dziewcząt, ciężarnych i karmiących kobiet oraz osób starszych.
- Do 2030 roku podwoić wydajność rolnictwa i dochody drobnych producentów żywności, w szczególności kobiet, ludności rdzennej, rodzin utrzymujących się z rolnictwa, pasterzy i rybaków. Zapewnić bezpieczny i równy dostęp do ziemi oraz

innych zasobów i czynników produkcji, dostęp do wiedzy, usług finansowych i rynków oraz zwiększyć możliwości zatrudnienia poza sektorem rolniczym.

- Do 2030 roku utworzyć systemy zrównoważonej produkcji żywności oraz wdrożyć praktyki odpornego rolnictwa mające zwiększyć wydajność i produkcję, podtrzymywać ekosystemy, wzmocnić zdolność przystosowania się do zmian klimatycznych, ekstremalnych zjawisk pogodowych, suszy, powodzi i innych katastrof, a także mające stopniowo poprawiać jakość gleby i gruntów.

- Do 2020 roku zapewnić różnorodność genetyczną nasion, roślin uprawnych, zwierząt hodowlanych i udomowionych oraz powiązanych z nimi dzikich gatunków. Należy skutecznie zarządzać bankami nasion i roślin oraz różnorodnymi ich odmianami na poziomie krajowym, regionalnym i międzynarodowym, jak również promować dostęp do oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści płynących z eksploatacji zasobów genetycznych oraz związanej z nimi tradycyjnej wiedzy, zgodnie z ustaleniami na szczeblu międzynarodowym.

- Zwiększyć inwestycje, w tym poprzez wzmocnioną współpracę międzynarodową, w infrastrukturę obszarów wiejskich, badania w dziedzinie rolnictwa i usług, rozwój technologii oraz banki zasobów genetycznych roślin i inwentarza żywego, by zwiększyć zdolność produkcyjną gospodarstw rolnych w krajach rozwijających się, zwłaszcza w tych najslabiej rozwiniętych.

- Ograniczyć i zapobiegać restrykcjom handlowym i nieprawidłowościom na światowych rynkach rolnych, w tym poprzez równoczesną likwidację wszystkich form rolnych subwencji eksportowych i wszystkich innych środków wywozowych o analogicznym działaniu, zgodnie z mandatem Rundy Rozwojowej z Doha.

- Wprowadzić mechanizmy zapewniające prawidłowe funkcjonowanie rynków towarów żywnościowych i ich pochodnych oraz ułatwić dostęp do aktualnych informacji rynkowych, w tym do informacji o rezerwach żywnościowych, by ograniczyć ekstremalną niestabilność cen żywności.

Fakty

Głód

- Na świecie z powodu niedożywienia cierpi 795 milionów ludzi, tj. co dziewięta osoba.

- Ogromna większość ludzi głodujących żyje w krajach rozwijających się, gdzie 12.9% populacji cierpi z powodu niedożywienia.

- Azja jest kontynentem, na którym żyje najwięcej ludzi głodujących – aż dwie trzecie jej populacji cierpi z tego powodu. W ostatnich latach odsetek głodujących w południowej Azji spadł, natomiast na zachodzie kontynentu wzrósł on nieznacznie.

- Azja Południowa jest regionem odznaczający się największym odsetkiem głodujących – 281 milionów ludzi jest niedożywionych. Przewiduje się, że w Afryce Subsaharyjskiej w latach 2014 – 2016 na niedożywienie będzie cierpieć 23% populacji.

- Słabe odżywianie jest przyczyną prawie połowy (45%) śmierci dzieci poniżej piątego roku życia – 3.1 miliona dzieci umiera co roku z tego powodu.

- Co czwarte dziecko na świecie cierpi na zahamowanie wzrostu. W krajach rozwijających się zjawisko to może dotknąć co trzecie dziecko.
- 66 milionów dzieci chodzących do szkoły podstawowej w krajach rozwijających się cierpi głód, z czego 23 miliony w samej Afryce.

Bezpieczeństwo żywnościowe

- Najwięcej ludzi (40% obecnej światowej populacji) utrzymuje się z rolnictwa, które stanowi największe źródło przychodu i miejsc pracy dla ubogich gospodarstw wiejskich.
- 500 milionów małych gospodarstw rolnych na świecie, zależnych przede wszystkim od opadów deszczu, zaspokaja do 80% światowego zapotrzebowania na żywność w znacznej części rozwijającego się świata. Inwestowanie w małe gospodarstwa rolne jest istotne dla zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego najbardziej potrzebujących ludzi, jak również dla produkcji żywności pojawiającej się na lokalnych i globalnych rynkach.
- Począwszy od lat 1900. utraciliśmy 75% światowej różnorodności w uprawach rolnych. Lepsze wykorzystanie bioróżnorodności w rolnictwie może przyczynić się do poprawy żywności, wzmocnienia środków utrzymania w społecznościach rolniczych oraz powstania bardziej odpornych i zrównoważonych systemów rolniczych.
- Gdyby kobiety miały taki sam dostęp do źródeł i środków jak mężczyźni to liczba osób głodujących byłaby mniejsza o 150 milionów.
- 1,4 miliarda ludzi nie ma dostępu do elektryczności – większość z nich zamieszkuje obszary wiejskie w krajach rozwijających się. Niedostateczny dostęp do energii elektrycznej w wielu regionach to podstawowa bariera uniemożliwiająca zmniejszenie głodu na świecie. Z tego powodu nie możemy zapewnić, że w przyszłości zostanie wyprodukowana wystarczająca ilość żywności dla wszystkich ludzi.

Ośrodek Informacji ONZ w Warszawie

<http://www.unic.un.org.pl>

(czerwiec 2016 r.)